

(21)

כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־
 אִיבֶיךָ וַנִּתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וּשְׁבִית שְׁבִי: ¹¹ וְרָאִיתָ
 בַּשְּׂבִיָּה אִשָּׁת יִפְתֹּת־תָאָר וְחִשְׁקֶתָ בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָּךְ
 לְאִשָּׁה: ¹² וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלְחָה אֶת־רֹאשָׁהּ
 וְעָשְׂתָה אֶת־צַפְרָנֶיהָ: ¹³ וְהִסִּירָה אֶת־שְׂמֹלֶת שְׂבִיָּהּ
 מֵעַלֶיהָ וַיֵּשְׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבְכַתֵּהּ אֶת־אָבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ
 יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבֹא אֵלֶיהָ וּבְעִלְתָּהּ וְהָיְתָה
 לָּךְ לְאִשָּׁה: ¹⁴ וְהָיָה אִם־לֹא חִפְצָתָ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
 לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָנָה בַּכֶּסֶף לֹא־תִתְעַמֵּר
 בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָה: ¹⁵ כִּי־תִהְיֶיךָ
 לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה
 וַיִּלְדוּ־לוֹ בָנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר
 לַשְּׂנוּאָה: ¹⁶ וְהָיָה בְיוֹם הַנְּחִילוֹ אֶת־בָּנָיו אֶת־אֲשֶׁר־יִהְיֶה
 לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֶן־
 הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר: ¹⁷ כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יִכִּיר לְתַת
 לוֹ פִּי שְׁנָיִם בְּכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית
 אֲנֹו לוֹ מִשְׁפֹּט הַבְּכֹרָה: ¹⁸ כִּי־יִהְיֶה
 לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִינְנו שְׂמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו
 וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם: ¹⁹ וְתִפְשׂוּ
 בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר
 מִקְמוֹ: ²⁰ וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוֹ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִינְנו
 שְׂמֵעַ בְּקוֹלנוֹ זוֹלָל וְסָבָא: ²¹ וְרָגְמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ
 בְּאֲבָנִים וּמוֹת וּבְעֵרַת הָרַע מִקְרָבְךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ: ²² וְכִי־יִהְיֶה בְּאִישׁ
 חָטָא מִשְׁפֹּט־מוֹת וְהוֹמַת וְתִלִּית אֹתוֹ עַל־עֵץ: ²³ לֹא־תִלֵּן
 נִבְלָתוֹ עַל־הָעֵץ כִּי־קָבֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בְיוֹם הַהוּא כִּי־
 קָלַלְתָּ אֱלֹהִים תִּלְוִי וְלֹא תִטְמָא אֶת־אֲדָמַתְךָ אֲשֶׁר־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחֲלָה: ⁽²²⁾ לֹא־
 תִּרְאֶה אֶת־שׂוֹר אַחִיד אוֹ אֶת־שׂוֹי נְדָחִים וְהִתְעַלְמַתָּ
 מֵהֶם הֲשִׁב תְּשִׁיבֵם לְאֶחֶיד: ² וְאִם־לֹא קָרוֹב אַחִיד
 אֵלֶיךָ וְלֹא יָדַעְתָּ וְאִסְפַּתוּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה
 עִמָּךְ עַד דְּרֹשׁ אַחִיד אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתוּ לוֹ: ³ וְכֵן תַּעֲשֶׂה
 לְחִמְרוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׂמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־
 אֲבֹדֹת אַחִיד אֲשֶׁר־תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ וּמִצָּאָתָהּ לֹא תוּכַל
 לְהִתְעַלֵּם: ⁴ לֹא־תִרְאֶה אֶת־חִמּוֹר

כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־
 אִיבֶיךָ וַנִּתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וּשְׁבִית שְׁבִי וּרְאִיתָ
 בַּשְּׂבִיָּה אִשָּׁת יִפְתֹּת־תָאָר וּחִשְׁקֶתָ בָּהּ וּלְקַחְתָּ לָּךְ
 לְאִשָּׁה וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְגִלְחָה אֶת־רֹאשָׁהּ
 וְעָשְׂתָה אֶת־צַפְרָנֶיהָ וְהִסִּירָה אֶת־שְׂמֹלֶת שְׂבִיָּהּ
 מֵעַלֶיהָ וַיֵּשְׁבָה בְּבֵיתְךָ וּבְכַתֵּהּ אֶת־אָבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ
 יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבֹא אֵלֶיהָ וּבְעִלְתָּהּ וְהָיְתָה
 לָּךְ לְאִשָּׁה וְהָיָה אִם־לֹא חִפְצָתָ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
 לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא תִמְכְּרָנָה בַּכֶּסֶף לֹא תִתְעַמֵּר
 בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָה כִּי־תִהְיֶיךָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים
 הָאֶחָת אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה וַיִּלְדוּ־לוֹ בָנִים
 הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לַשְּׂנוּאָה
 וְהָיָה בְיוֹם הַנְּחִילוֹ אֶת־בָּנָיו אֶת־אֲשֶׁר־יִהְיֶה
 לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי בֶן־
 הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יִכִּיר
 לְתַת לוֹ פִּי שְׁנָיִם בְּכָל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ כִּי־הוּא רֵאשִׁית
 אֲנֹו לוֹ מִשְׁפֹּט הַבְּכֹרָה כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר
 וּמוֹרֵה אִינְנו שְׂמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ
 אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם וְתִפְשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ
 וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מִקְמוֹ
 וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוֹ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִינְנו
 שְׂמֵעַ בְּקוֹלנוֹ זוֹלָל וְסָבָא וְרָגְמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ
 בְּאֲבָנִים וּמוֹת וּבְעֵרַת הָרַע מִקְרָבְךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ וְכִי־יִהְיֶה בְּאִישׁ חָטָא מִשְׁפֹּט־
 מוֹת וְהוֹמַת וְתִלִּית אֹתוֹ עַל־עֵץ לֹא תִלֵּן נִבְלָתוֹ
 עַל־הָעֵץ כִּי קָבֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בְיוֹם הַהוּא כִּי קָלַלְתָּ
 אֱלֹהִים תִּלְוִי וְלֹא תִטְמָא אֶת־אֲדָמַתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחֲלָה לֹא תִרְאֶה אֶת־שׂוֹר אַחִיד
 אוֹ אֶת־שׂוֹי נְדָחִים וְהִתְעַלְמַתָּ מֵהֶם הֲשִׁב תְּשִׁיבֵם
 לְאֶחֶיד וְאִם־לֹא קָרוֹב אַחִיד אֵלֶיךָ וְלֹא יָדַעְתָּ
 וְאִסְפַּתוּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דְּרֹשׁ
 אַחִיד אֹתוֹ וְהִשְׁבַּתוּ לוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְחִמְרוֹ וְכֵן
 תַּעֲשֶׂה לְשִׂמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֹדֹת אַחִיד
 אֲשֶׁר תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ וּמִצָּאָתָהּ לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם
 לֹא תִרְאֶה אֶת־חִמּוֹר לְהִתְעַלֵּם

אחיק או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא יהיה כלי גבר על-אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהנה אלהיך כל-עשה אלה:

כי יקרא קוץ צפור | לפניך בדרך בכל-עץ | או על-הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על-האפרחים או על-הביצים לא-תקח האם על-הבנים: שלח תשלח את-האם ואת-הבנים תקח-לך למען ייטב לך והארכת ימים:

תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא-תשים דמים בביתך כי-יפל הנפל ממנו: לא-תזרע פרמך כלאים פן-תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הפרם:

בשור-ובחמר יחדו: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: גדלים תעשה-לך על-ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה:

אשה ובא אליה ושנאה: ושם לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר את-האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא-מצאתי לה בתולים: ולקח אבי הנערה ואמה והוציאו את-בתולי הנערה אל-זקני העיר השערה: ואמר אבי הנערה אל-הזקנים את-בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: והנה-הוא שם עלילת דברים לאמר לא-מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: ולקחו זקני העיר-הוא את-האיש ויסרו אתו: ועשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו-תהיה לאשה לא-יוכל לשלחה כל-ימיו:

היה הדבר הזה לא-נמצאו בתולים לנערה: והוציאו את-הנערה אל-פתח בית-אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי-עשתה גבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך:

ימצא איש שכב | עם-אשה בעלת-בעל ומתו גם-שניהם האיש השכב עם-האשה והאשה ובערת הרע מישראל: כי יהיה

נער נערה בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר

אוזיק או שורו גפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהנה אלהיך כל עשה אלה

כי יקרא קוץ צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים שילח תשלח את האם ואת הבנים תקח כך למען ייטב לך והארכת ימים

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם לא תזרש בשור ובחמר יחדו לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה ושם לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים ולקחו אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר ולקחו זקני העיר הוא את האיש ויסרו אתו ועשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל וכו' תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו ואם אמת היה הדבר הזה לא גמצאו בתולים לנער והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה גבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר

וְשָׁכַב עִמָּה: ²⁴ וְהוֹצֵאתֶם אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר | הָעִיר
הַהוּא וּסְקַלְתֶּם אֹתָם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ אֶת־ **הַנְּעִרָה**
עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־צִעְקָה בְּעִיר וְאֶת־הָאִישׁ עַל־
דְּבַר אֲשֶׁר־עָנָה אֶת־אִשְׁתּוֹ רָעוּהוּ וּבְעֵרַת הָרַע
מִקְרָבָה: ²⁵ וְאִם־בְּשֹׁדָה יִמָּצָא
הָאִישׁ אֶת־ **הַנְּעִרָה** הַמְאָרְשָׁה וְהַחֲזִיקָהּ הָאִישׁ
וְשָׁכַב עִמָּה וּמָת הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּה לְבָדוֹ:
²⁶ וְלִנְעִרָה לֹא־תַעֲשֶׂה דְבָר אֵין לִנְעִרָה חֹטֵא מוֹת כִּי
כְּאִשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־רָעוּהוּ וּרְצָחוֹ נִפְשׁ כֵּן הַדְּבַר
הַזֶּה: ²⁷ כִּי בְשֹׁדָה מִצָּאָה צִעְקָה **הַנְּעִרָה** הַמְאָרְשָׁה וְאֵין
מוֹשִׁיעַ לָהּ: ²⁸ כִּי־יִמָּצָא אִישׁ
נְעִרָה בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא־אֲרָשָׁה וּתְפֹשֶׂה וְשָׁכַב
עִמָּה וְנִמְצָאוּ: ²⁹ וְנָתַן הָאִישׁ הַשָּׂכָב עִמָּה לְאָבִי **הַנְּעִרָה**
חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ־תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה
לֹא־יִוָּכַל שְׁלֹחָה כָּל־יָמָיו: ³⁰ לֹא־
יִקַּח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא יִגְלֶה כְּנָף
אָבִיו: ³¹ לֹא־יִבֹּא פְצוּע־דָּבָא
וּכְרוֹת שְׁפָכָה בְּקֹהֶל יְהוָה: ³² לֹא־
יִבֹּא מִמּוֹר בְּקֹהֶל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יִבֹּא לוֹ
בְּקֹהֶל יְהוָה: ³³ לֹא־יִבֹּא עֲמוּנִי
וּמוֹאָבִי בְּקֹהֶל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא־יִבֹּא לָהֶם
בְּקֹהֶל יְהוָה עַד־עוֹלָם: ³⁴ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־קִדְּמוּ
אֶתְכֶם בְּלַחֵם וּבַמֵּים בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם
וְאֲשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ אֶת־בְּלָעַם בֶּן־בְּעוֹר מִפְּתוֹר
אַרְם נִהְרִים לְקַלְקֵף: ³⁵ וְלֹא־אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּעַ
אֶל־בְּלָעַם וַיִּהְפֹּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־הַקְּלָלָה
לְבִרְכָה כִּי אָהַבְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: ³⁶ לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלָמָם
וְטַבְתָּם כָּל־יְמֶיךָ לְעוֹלָם:

ושכב עמה והוצאתם את שניהם אל שער העיר
ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנערה
על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על
דבר אשר ענה את אשתו רעהו ובערת הרע
מקרבה: ואם בשודה ימצא
האיש את הנערה המארשה והחזיקה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו:
ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי
כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר
הזה כי בשודה מצאה צעקה הנערה המארשה ואין
מושיע לה: כי ימצא איש
נערה בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב
עמה ונמצאו ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה
חמשים כסף וכו' תהיה לאשה תחת אשר ענה
לא יוכל שלחה כל ימיו: לא
יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף
אביו: לא יבא פצוע דכא
וכרות שפכה בקהל יהוה: לא
יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו
בקהל יהוה: לא יבא עמוני
ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם
בקהל יהוה עד עולם על דבר אשר לא קדמו
אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים
ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור
ארם גהרים לקלקף ולא אבה יהוה אלהיך לשמע
אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך כן את הקללה
לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: לא תדרש שלמם
וטבתם כל ימך לעולם